

אולימפיאדה

זכוכית קליעה ונשים

הסנונית הראשונה להשתתפות ישראל ב' אולימפיאדה נמצאת בדרך להלסינקי למרות שבעיית המצלמים עדיין מדייגה את התעד האולימפי. המאמן האמריקאי מוריס (טו-בי) רסקין הסך את חשבונות מרכזי הפועל ומכבי, כחד כדורסלנים שמונה חברי הפועל, חמשה חברי מכבי, לפי ראות עיניו, הודיע להם על יציאתם לחוף-לארץ בעוד שבועיים.

אחר שהמיקוח על מספר הכדורסלנים (הפועל ורש 14, מכבי 12) נסתיים בפשרה האופיינית נודרה הנבחרת לסיים את אימון גיה בכטר גלעדי. אחר האימון המשפשי מלחה סטוב-בשר בכיתה-הבראה של הקיבוץ הם יוצאים לפריס, קופנהגן וטוקהולם. כי טובי סבור שהקבוצה לא השתמשה מספיק בכל זאת, צריכה ליטוש נוסף וחיבת להתרגל ל- קרשי הזכוכית המכסים את רצפות האולי- מות האירופיים.

29 מתוך 30. מלבד הכדורסלנים הבטיחו גם הקלעים ארבעה מקומות לעצמם. נוסף אלכס אלירז (העולם הזה 76) בטוח שיגוי רם של צבי פוקס ודב בן-דב.

פוקס הוא ליד פולין בן 41, שעלה ארצה בגיל 14 והחל מתאמן בקליעה עוד בהיותו בפלוגת הקשר של ההגנה בחיפה. ב-1939 נשל את המקום הראשון (ואת הגביע) בתחרות קליעה ארצית, מבצע שחזר עליו ב- 1940 בהציוו שיא (29 גודות מתוך 30 אפשריות).

בהשתתפ סגנונו בקליעה נשא אשה, הרי ליד שני ילדים המשקי באמוניו כמעודן הצעירים הסגובי ובצבא הבריטי כשהוא מצ' טמן בקליעה בעמידה. בתחרויות בועו השני תיות שוב השיג את המקום הראשון, ראה בכך שכר לעמלו בשעות שלאחר עבודתו בנגרייתו המיכנית.

דב בן-דב בן 24, רוקי, בלונדי ומשופם הוא מתחרהו העקשני של פוקס למרות נס' יונו הקצר (שלוש שנים וחצי). הקריירה שלו התחילה בצבא, בו שרת כסמל צלפים והתי- פתחה בשעות הפנאי מעיסוקו כמכונאי קי- רור, הביאה אותו למקום הראשון בתחרות על גביע הרמטכל 1951 ולתואר הקלע היציב ביותר בארץ.

רוכב נשי משוער. אחר כדורסלנים וקי- לעים הגיעו גם שעתם של אתלטים (ובמיר- חר: אתלטיות). שלושה (בהם שתי אתלטי- יות) עברו את השני המינימום שנקבעו כי- תנאי השתתפות באולימפיאדה. השלושה:

יונתן (גיוני) הרדי, כדורגלן מגפת חולירע

דוד טבק, לאה הורוביץ ואולגה ויטנברג. לשלושה עמדו להחסי ארבעה (וגם בהם שתי אתלטיות) שהשגיהם הלכו וקריבו למי- נימום הרוש. הארבעה, שהרכבם הביא לרוב נשי משוער נבחרת האתלטיה הישראלית: רעה ברונשטיין, אורי גליון, אריה גליק ו- תמר מטל.

כדורגל

האם יש לכם כדור?

בשבעות האחרונים זכתה מכבי חיפה ל- מספר נצחונות נאים, ביססה את מקומה בליגה הראשונה. בין שחקני הנוער שהת- אקלמו בקבוצת הבוגרים וסייעו לנצחונותיה בלט החלוץ המרכזי הבלונדי, יונתן (גיוני) הרדי בן 18.

חתקו של גיוני בכדורגל רב למדי. עוד בהיותו בלוד (בה היה אביו מנהל תחנת הרכבת) אהב גיוני בן השמונה לצפות במש- חקי קבוצת הרכבת בה השתתפו שני אחיו יהודה ויוסף.

מלוד נשלח גיוני לפנימית בני קצינים ופי- קידים בריטיים בקהיר. בפנימייה הצטיין גיוני בכדורגל, שיחק בנבחרת ביתו (הפנימייה) חולקה לשלושה בתים, אך לא זנח ענפי ספורט אחרים כקריקט והתאגרפות.

יום גרוד: שני שיעורים. בבקר גיוני בן ה-13½ בארץ, ערב מלחמת העצמאות נת- עכב בגלל מגפת חולירע שמנעה את שיבתו למצרים, הבטיחה את המצאו עם הוריו שעברו בימי המלחמה לחיפה.

גיוני שלא ידע עברית, רכשה במהרה בבית-הספר הריאלי, הפך חבר הצופים וראש קבוצת הנוער של מכבי חיפה. הוא זנח את רקטת הטניס, שהביאה אותו למקום השלישי ליחידים באליפות הארצית לנוער, 1949. הת- מסך לכדורגל בקבוצתו המשובחת שזכתה לאליפות הנוער במחוז הצפוני.

לפני שנתיים שיחק גיוני לראשונה בק- בוצת הבוגרים, במשחק המוקדם לתחרות דנ"י — מכבי תל-אביב. ההצלחה לא האירה את פניה למכבי חיפה שיצאה בחיקו (2: 2) ממשחקה עם מכבי רמת-גן. אך היה זה יזמו הגדול של יונתן הרדי שריכז את משחק קבוי צנו לנוכח 30 אלף הצופים באיצטד הרמת- גני בהבקיעו את שני השערים.

מאז הפך גיוני שחקן קבע בקבוצת הבוג- רים ובמפגש נבחרת חיפה עם נבחרת הצבא אף השתתף בנבחרת העירונית. השבוע נפגש עם הצבא שנית, הוא יצא לשירות החובה שלו בצה"ל. שאלתו הראשונה של יונתן הרדי בכסיס האימונים הצבאי: "האם יש לכם כדור?"

כדורסל

אחרי הכל: בנים זה בנים

מכחינה אחת לפחות עדיפה הגימנסיה הרחובותית שלנו מהסמינר התל-אביבי ל- מורות, חיכה רעיה מדאר, הספורטאית ה- מצטיינת בת ה-17 של בית-הספר התיכון ברחובות. השנה רעיה: "הנהלת המניר, הסוכרת שמורות ישראל בעתיד אינן צריכות להתעסק בספורט, אסרה על תלמידותיה ללבוש מכנסי-התעמלות. ואילו אצלנו עוד מותר לבת להתעמל קצת!"

אם הבנים מתעמלים והבנות מתעמלות, מדוע לא יתעמלו יחד, להגברת העניין? הרהרו מורי הספורט הרחובותיים, הגיעו לידי הסכמה: באחד משעורי התעמלות המשי- תפים לשביעות הספורטית יערכו נסיון ו-א- שון, יקרישו את רבע השעה האחרון לתחרות משותפת בכדורסל של הבנים והבנות.

היות ומספר הבנים בכתה הוא ששה בלבד, ואיש לא רצה לוותר על ההזדמנות, למשחק המיוחד במינו, הוחלט לעקוף את חוקי הכי- דורסל, לשחק בכל קבוצה ששה שחקנים, לבל ייפגע איש. מסר סלים שוטף. כשהוטל הכדור בפי- תחת המשחק בין הבנות והבנים, נפו הסי- כויים לצד המין החזק. הסיכוי היחיד להצלח הבנות היה: שכיחת הבנים שתפקידם רק לשחק, פעולה שתאפשר לכוכבות המין החי- לש לנסות את כוחן. הסיכוי נתברד כבר בשניות הראשונות, כשפריצה פתאומית של התחכית הבלונדינית, מלכה דה-ליאון, הביאה לשתי הנקודות הראשונות לזכות המין הח- לש, ולצהלת שמחה מצד מחנה הצופות הרגוש.

לא עברו שניות מספר, ומלכה התחצפה שנית, עקפה את הבן שועד לשמור עליה, ועשה זאת בהתלהבות רבה, קלעה שתי נקו- דות נוספות לזכות הבנות, שהכריחו את ה- בנים לשכוח את מין יריבותיהם, להתאמץ כני שלא בלייש את הפירמה. התוצאה: 10: 8 לטובת הבנות.

בסביבו שני, תגרו הבנים עוז, ניצחו את הבנות — 0:30. אמרה מלכה: אחרי הכל, זנים זה בנים.

צחוק הקרחים

להומוריסטן אפרים (חד גדיא) קישין (העולם הזה 761) נזכנה אכזבה. ההוצאה הממלכתית ההונגרית דחתה את פרסום ספר הסאטירה שלו שפרסם בימי הכבוש הגרמני בהכפלה ובו לעג לגזע המוכחר של הקרחים

פבלו (ציר ארגנטינה) ורוזה מנגואל מסיבת שמפנייה

חסרי-השערות (רמז לאריים חסרי הפגמים הגועיים). הסיבה הלא-רשמית: מנהיג קומו- ניסטי הונגריה מתיאש ראקושי קרח אף הוא.

ממלא מקום נשיא המדינה ויושבי-ראש ה- כנסת יוסף שפרינצק זכה למתנת חג השבועות נאה: פסל נחושת בן ראשו, ה- שוקל 20 ק"ג, שהגיע אליו בדרך האויר מי- הפסל השבידי-יהודי זאב גורדון שכיר את ראש ממלא מקום נשיא המדינה בעת שהותו בארץ, השלימו בשטוקהולם. אנשי האופוזיציה היו בטוקהולם. אחרים חגגו השבועות. אחר הופעה כאורח- כבוד בוועידת מקי"צ נא מנהיג מפ"ם ד"ר משה סנה למשך גן-שמואל, תרם את תרומתו למלחמה בחוסר הידיים העובדות בחקלאות, סייע באיסוף תפוחי-אדמה במשך השומרוני.

סגנון המוסיקאים

כשרונו של היוצר תלוי בכשרונו לפסול את יצירותיו שלו, אם אינן טובות, פסק הקומפוזיטור מורלכי זעירה, כשחגג את יובלו (ראה מוסיקה), אולם לי היה מזל, הוסיף, כי בביתו יש לי שוט שאינו יודע רחמים. השוט: אשתו, שרה זעירה, גנת בנן הילדים של ארגון-אמהות-עובדות בשכונת התקווה, תל-אביב. תאוריה מוסיקאית אחרת הושמעה על- ידי המורה הוספר יהודה (אשתו השנואה) ברדא, שגילה כי סגנון המוסיקה הערי- בית אינו אלא הסגנון הישראלי הקדום. קרא בורלא: הישראלים של הבית הראשון היו עם של מוסיקאים (שבת לוי). כשנפלו בשבי הבבלים חיקו אלה את סגנונם. מבבל עבר לכובשים הפרסיים, משם לחצר הממלכה העות'ומנית, משם לכל העולם הערבי.

אורה רוד (ג'מיל) למדה אנגלית והל- כות נימוסים יום ויללה, ערב צאתה למסעה לארצות-הברית כמלכת היופי הישראלית מס' פר שלוש. אולם היא לא תהיה מלכת היופי הישראלית היחידה בארצות-הברית. שתי קוד- מותיה (מרים ירון ומיכלה הראל הירו- שלמיות) עדיין יושבות (ולמעשה, מולכות) בארצות-הברית.

האתלט רפאל הלפרין הוכיח עצמו שוב. כשיצא לשוחף שפתימה של תל- אביב, באזור המותר ברחיצה, נחלץ להצלת צעירה וצעיר (שהבטיח ללמד את הצעירה שחיה) שנסחפו במערבולת. אחר שהלפרין השיר את בגדיו מעליו (כולל משקפיו, בגי

לל קוצר ראייתו וכובעו בגלל דתיותו) חתר במערבולת והציל את הזוג. תודת השניים: זר גדולות אדומות.

בהוציא ספריית הפועלים את קובץ שיריו של המשורר האמריקאי וולט וויטמן. על עטב הקפידה על טיב תרגומו, בחרה בעטו המצויני של פרופסור האוניברסיטה העברית (ספרות עברית) שמעון הזקן. הקפידה על טיב הנייר המבריק. אולם ספ- ריית הפועלים לא הקפידה על מחיר פועלי. מחיר הספר שהפך תוך ימים לספר המבוקס ביותר בשוק הספרים הישראלי: 8 ל"י. צירה היהודי של ארגנטינה בישראל, ד"ר פבלו מנגואל, הקפיד בדקדוקי ה- טכס, ערך מסיבת עצמאות ארגנטינית כדי המלך (תרגומו-יהודי, עוגות-פאר ושמפנייה) בקפה הוברמן הרמטני. אמר הציר, שעה שרקד בערב השרב עם רעייתו רוזה: "כמה הם פה, בבוינוס איירס (שבחצי-הכדור הדי- רומי) מתחיל עכשיו החורף!"

תיאטרון

בת-מדבר, ליל-טירוף

עד כאן אמרו "ערב בתיאטרון". מעתה יאמרו "לילה בתיאטרון". בחמש שעות חסר 15 דקות חלפו על במת הבימה 19 תמונות, 100 שחקנים ושחקני-משנה, להקת מחוללות ועשרות תפאורות מוקרנות על-ידי פנסיקסס, באחד המבצעים המפוארים ביותר בתיאטר- רון הישראלי.

קהל הצגת הבכורה, בו חסרו אהר חצית כמה עשרות אנשים שמיהרו להשכים בנפר המחרת, הוכיח שבהתאמצות-מה הוא מכוגל לכלל הצגה שתכנה וביצועה מתעלים לשגב תיאטרלי, נשארים עליו משך חצי לילה. אך מה יהיה על ההנחה שתפקידו של תיאטרון במאה העשרים הוא למשוך את שכבות העם לאולמה.

הבימה טיפסה בעיניים עצומות למרומי האולימפוס. התוצאה: הצגה בה נשתלבו כל ענפי התיאטרון, (מוסיקה, מחול, ציור, משחק, בימוי ותלבושת) בשלמות חסרת- תקדים, אך חורגת מכללי זרם התיאטרון המערבי של התקופה, בו מוקרבת שלמות אומנותית לקיצור, צמצום ורזיות בימה-ית.

בחור כפרי משונה. בתנופה גאונת ליכד סדרו מלקוויסט השבדי 19 תמונות מפורות, ניצח על תנועה בימתית מושלמת, בה התנועעו עשרות דמויות על במה ציפופה בהרמוניה שכמה לא נראתה עדיין על במה ישראלית. שמעון פינקל (פר גינט), שנקע את רגלו באחת התזרות, התעלה ב-50 מוגרי לוגים, אותם השמיץ בלפני מלים, נקודות שיי בקרייה משחקית של כל שחקן. הגיבור רה השלישית, אך לא האחרונה: המשוררת לאה גולדברג, שהפכה מחזה גורבגי לפואמה עברית, בה מתנגנים שלמות החרוזים ומש- קל פיוטי בשירה אדירה.

פר גינט* של איבסן הוא בחור כפרי משונה. שונה מיתר בני הנורבגי הקטן. בבית הרוס למחצה, אותו הניח אביו לו ולאמו, אהר שנפטר חולה-שכרות, הוא הזיה היות על גולות ומאורעות דמוניים כבירים אותם הוא מייחס לעצמו. הסתיירה בין העוני בו הוא שרוי ודמיונו חסר-האחיהז במציאות שמים אותו לצחוק וקלס בעיני בני הכפר הרואים בסיפוריו שקרים מצויים מאצבעו. אך פר גנט המשונה נערץ על-יד בנות הכפר המשתוקקות לו ברובן. כאשר הוא מופיע להתחנתה של אינגריד המאהבת בו, ולא בתחנה, נחטפת הכלה על ידו. אולם כתיצאה מפגישתו עם סולויג הנכה, בה מתגלמת שאיפתו לאהבה הוא עוזב את אינגריד זמן קצר לאחר החטיפה. מאחר שעורר עליו את זעם בני הכפר, על פר גינט להמלט מארץ מולדתו. הוא יוצא למצוא מפלט על פני כדור הארץ.

הרפתקאותיו של פר גינט בעולם כוללות מלכות דמיון של ייצור מפלצת — סמל הרע, סחר כושים המעשירו באמריקה, מזי- מות בצע בינלאומיות באפריקה, התעללות אהבים עם בת-מדבר, ליל טירוף בבית-משו- געים בקהיר, ומסע בלהות על סיפנה טרופה. מקץ עשרים שנה, בה נתנסה פר גינט בכל ההתרחשויות להם שאף בדמיונו בהיותו נער, הוא שב לעיר מולדתו לאחר אובדן רכושו הגדול, ככלי ריק, חסר-תוחלת ונועד לכליון. אולם אהבתה הגדולה של סולויג הנאמנה, המצפה לו כל אותן השנים בעיר מולדתו גואלת אותו מן האבדון מביאה אותו אל ההצלה הנפשית והמנוחה.

פר גינט — מאת: הנריק איבסן — עברית: לאה גולדברג — הבמאי והציר: סדרו מלקוויסט — מוסיקה: אדוארד גריג — המנצח: פורדהאוז בן-צבי — כוריאוגרפיה ותנועה: גטרוד קראוס.